

Het kasteel

Dit is het huis van Jacoba.
De torens zijn hoog.
De muren zijn dik.
Buiten is het warm.
Binnen is het koud.
Het huis is een kasteel.
De poort is dicht.
Voor de poort staan wachters.

Jacobica is het kind van een graaf.
Zijn naam is ridder Willem.
Haar moeder is een gravin.
Jacobica heeft geen broer.
En ook geen zus.
Ze is enig kind.
Dat vindt ze niet fijn.
Ze voelt zich alleen.
Ze heeft niets te doen.

‘Ik verveel me,’ zegt Jacobica.
‘Pak een naald en een draad,’ zegt haar moeder.
‘Borduur maar wat.
Dat doen alle meisjes.’

‘Ik wil naar buiten,’ zegt Jacoba.
Ze kijkt uit het raam.
In het dorp spelen jongens.
Die jongens hebben zwaarden.
Zwaarden van hout.
Ze houden een gevecht.
‘Dat wil ik ook!’

‘Dat vind ik niet goed,’ zegt haar vader.
‘Je hebt ons toch?’ zegt haar moeder.
Jacoba kijkt zo boos ze kan.
‘Als ik groot ben, woon ik in het dorp,’ zegt ze.
‘O nee,’ zegt haar vader.
‘Dat zal niet gaan.
Als je groot bent, is het kasteel van jou.
Een gravin woont niet in een dorp.’
Jacoba rent de poort uit.
‘Ik wil geen kasteel!’

